

TAPOLCZAI LAPOK

EZELŐTT TAPOLCZA ÉS VIDÉKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN. KIADÓ ÉS TULAJDONOS: LÓWY B.

Előfizetési ár: Egész évre 10 K., félévre 5 K.,
negyedévre 2 korona 50 fillér.

Megjelenik minden vasárnap.

Hirdetések árszabály szerint.
Nyílt-tér sora 1 korona.

Kérés.

Emberek, akik naponta este kényelmes megszokott ágyatokba dőltek, gondoltok-e arra, hogy háboru van? Le tudtok-e feküdni anélkül, hogy eszetekbe ne jusson, hogy mit szenvedhetnek azok, akik a fronton vannak?

Emberek, amikor kicsinyes, apró-cseprő dolgok miatt sopánkodtok, gondoltok-e arra, hogy mégis csak jobb itthon?

Lehetetlen erre nem gondolnotok, hiszen emberek vagytok, akiknek szíve fáj és lelke megesik arra a gondolatra, hogy testvéreink éretünk szenvednek. És ha nem feledkeztek meg egy percre sem azokról, akik sohasem térnek vissza többé, vagy akik csonkán, bénán kerülnek vissza, vagy akiket a szenvedés idő előtt megöregített, akik ezerszer néztek szembe a halállal ti értetek, akik itthon vannak, akkor lehetetlen, hogy ez irántuk kötelesség-szerű hála ne töltene el egész lényeteket.

Emberek, önzés, kapzsiság ne lakozzék bennetek, mikor odakint értetek vérzik társatok.

Emberek, támogassatok minden a közérdekére irányuló törekvést, hatósági intézkedést.

Emberek, a háboru köpenye alatt ne fosztogassatok embertársaitokat,

talán az éppen értetek hősi halált halt honfitársatok gyászoló és nyomorgó édesanyját, vagy hitvesét.

Emberek, ha napközben nem is juttok hozzá, de este, mikor lefeküdtök, le ne hunyjátok szemeiteket, hogy a harctéren küzdő és szenvedő véreinkre ne gondolnátok.

És ha ilyenkor reájuk gondoltok, meg fogtok változni, le fogjátok vetni a kicsinyes, csunya emberi gyarlóságokat és megnemesedve, érző önzetlen emberek gyanánt ébredtek fel.

Aratás idején.

Megkezdődött a nagy munka: az aratás. Immár a negyedik esztendeje keserves a magyarnak a Péter és Pál, az a nap, a honnan a mi éghajlatunk szerint az aratás kezdetét számítjuk. Az idén, a rendkívüli időjárás ezt is előbbre tolt. Kezdődnek a rosz emlékek az 1914. évi Péter-Pállal, a mikor Szerajevóban megtörtént a kettős merénylet, ami magva volt: az immár három éves világháborunak. De az akkori aratás is sokáig feledhetetlen lesz a magyarnak, mert az alkalmatlan időjárás ekkor a legrosszabb időben csökkentette le a termésünket, amiből azután reánk szakadt az első esztendő gondolja, pedig ennek a termésnek előkészítése még a békés időre esett, amikor nem kellett küzdeni a munkaerő az anyaghiány okozta nehézségekkel, amelynek keserves változatain azóta minden magyar gazda átment.

A következő években megszorodtak a

gazda gondjai, megsúlyosbodtak küzdelmei, de a Gondviselés sajnos ismét kevésbé volt kegyes hozzá, mert a termés most sem ütötte meg a normális mértéket, bár az igények folyton fokozódtak, a szükséglet szövetségeseink ellátása révén állandóan emelkedett. Még ily mostoha viszonyok mellett is el tudtuk üzni a galád terv megvalósulását.

Az idej aratást sem üdvözölhetjük örömmel. Csalódott a gazda, mikor azt hitte, hogy a rosz esztendő sorozata bevégeződött, hogy a természet négy esztendő mostohaságát, bőven termő év váltja fel. A fogyasztó reményei is megcsökkentek abban, hogy a megélésének gondjai apadnak, mert sajnos ez a gazdasági esztendő még rosszabb az elődeinél. A természet ismét oly keveset váltott valóra a várakozásokból, hogy úgy kell berendezkedni: ami termett, abból egyetlen egy szem ne menjen veszendőbe, minden kalász kenyéret adjon. Ez annyit jelent, hogy az aratás és cséplés zavartalanul legyen végezhető, a hatóságok, egyesek tegyenek meg minden emberileg tehető, a siker érdekében. Fájdalom, már három éves iskola áll e tekintetben előttünk. A bevált intézkedéseket fenn kell tartani, az értéktelenekeket félre kell tenni, mert az ország olyan munkájának eredményét kell lehetőség szerint biztosítani, amelytől az ország, az emberek millióinak sorsa függ.

Az idej aratásban nincs semmi költészet, Ringó aranykalásról, csengő kaszáról, vigdanával aratokról ma szó sem lehet, hanem igenis kell, hogy annál több és nyomatékosabb szó legyen arról hogy e fontos munka akadálytalanul történjék.

Vidékünk terméskilátása nagy átlagban egyezik hazánk más vidékéről erre vonat-

vezetik... a nyáj engedelmesen megy a kolompok, a vezérek után.

**

A népek gyilkos csatában ölik egymást időszerű a kérdés, hogy haragszanak e egymásra a népek? Hogyne — bizonyos fokig. Egyik dühös a másikra, miért? — mert mindegyik azt hiszi, hogy a másik okozta a háborút, hogy a másik akadályozza a békét. Világosabban: a népeknek nem kell a háboru, el vannak keseredve, hogy nem élhetnek békén egymás mellett. De a népek közt mindig van bizonyos harag és feszültség. Hogyne volna harag és ellenszenv, ez mindig meg van, de nemcsak idegen nemzetekkel szemben, hanem ugyan azon nemzet testen belől élő embercsoportok között. Ugyanazon nemzet déli lakosa csúfolja az északit. Ugyanazon faluban az alvégi ember a felvégit. A huszár a bakát. A gimnazista a realistát. Ez az örök ellentét, viaskodás, vetélkedés, csúfolódás mindennél megvan, de hol van még attól, hogy az emberek gyilkolják egymást — a háborútól. Nincs könnyebb, mint a népeket összebékíteni, ennek iskolai példáját látjuk abban, hogy népek, melyek előző évben még halálos harcban álltak egymással, a következő évben szövetségeseik. Nincs nehezebb, mint az embereket végkép feldühösíteni egymás ellen, — ez most tudódott ki, hogy az orosz fronton barátkoztak egymással. Isteni rendelet szerint az embereknek szeretniök kell egymást — az emberi kommadó szerint gyűlölködni muszáj. S ez a nyomorult ember az erősebb. Az oroszoknál ismét harcra készülnek.

Jegyzetek.

Veszik észre, hogy tombol, hogy csavarog a háboru histeriája az emberiség feldúlt idegzetében? Napok vannak és hetek, mikor minden közönybe merül, már érdektelenek a hivatalos jelentések, a háborut belevettük az élet rendes számításába, csaknem megnyugodva igyekszünk a napi dolgunkhoz s gondjainkhoz alkalmazkodni. De egyszerre, alattomosan, megrohan és ráz a fájdalom és a kétségbeesés, megint olyan tisztán eszmélünk a borzalmakra, amik a világban történnek. Jajgatni szeretnénk. Azután megint csend. Mérsékelt érdeklődés. Azután hallatlan erős békevágy szakad fel a lelkekben, az emberiség egész tömegében. Ez olyan csodálatos tisztán érezhető, mint ha egy test volna az egész emberiség s egy pulzuson lehetne kitapintani a szívverését. Ezt érezzük: muszáj, hogy vége legyen, nem lehet, hogy tovább tartson és muszáj, hogy ez az akarat érvényesüljön a világban. Napokig tart ez az érzés. Nem történik semmi, a háboru tovább megy. Az emberek visszasüllyednek közönyükbe. Közben reménykedés, az események mérlegelése: mikor lesz vége az egésznek. Nincs vége — a háboru szinte automatikusan folyik tovább. Kétségbeesett lemondás arról, hogy egyszer mégis csak befejeződik. Azután megint olyan érdeklődés, ami már derűsnek is nevezhető. Azután mindenféle érzések gyors hullámválása. Dermesztő elképedés a világ siralmas butaságán. Megint közöny. És újra előlről kezdődik minden...

**

Az emberiség? Mikor az emberiségről beszélünk, a saját érzéseinket vetítjük ki a világba és azt hisszük, hogy az emberiség úgy gondolkozik, mint mi. Ezzel szemben az igazság az, hogy azok, akik a dolgok felett gondolkoznak, hallatlan kisebbségben vannak az emberiség sötét nagy tömegeivel szemben, amelyek nem gondolkoznak, ha nem elfogadják a dolgokat úgy, ahogy rájuk kényszerítik. Az emberiség küzd, lelkesezik, kesereg, vezeteti magát, megnyugszik vagy nyugtalanodik — de nem gondolkozik. Mert ha most tíz percig gondolkozna és aszerint tudna cselekedni, olyan dolgokra jönne rá, melyek helyrebillentnék a felfordult világot.

**

Mi az mégis, a hazaszereteten és a lét-fentartási ösztönön kívül, ami a legnagyobb nélkülözések, halálveszedelem elviselésére készíttet s fegyverbe tart sok millió embert? Mert ugyebár az ember olyan borzasztóan egoista teremtmény, tíz lépést nem tesz ingyen — s most az életét adja oda a mások, a többi jóvoltáért. Mi ez? Azt kell hinni ez a legősibb ösztön, az emberek nyáj-szerűsége. Az ember nyájában élt és csak nyájában tudott valamit létrehozni — nyájában, vezetés mellett. Így csinált magának tűrhető élet- s vagyónbiztonságot, államot, városokat, így hozta létre s bővítette ki élete fentartásának s megjavításának millió eszközeit, így jött létre kultúra, tudomány, divat — mindig nyájában — mindig egy-egy csoportban együtt dolgozva most az emberiséget ősi gyökerében, nyáj-szerűségében megragadva egymás ellen

kozólag vett értesülésekkel. Az őszi gabona neműek általában közepes, egyes helyeken jó terméseredményt ígérnek. Nem így a tavasziak, amelyek a hosszan tartó szárazság szembetűnő nyomot hagytak.

Mégis, az egyenletes és igazságos elosztás mellett, az álnok ellenség kiéheztetési terve az idén is meg fog törni. Ha majd kutatni fogják az okokat, hogy miért nem tudtak ellenségeink kiéheztetni, akkor a történelem ebben a nagy küzdelemben ki fogja jelölni a magyar gazda szívósságát, a magyar föld természetadta adományait.

Sz. Ö.

Levél a szerkesztőhöz.

Igen tisztelt Szerkesztő úr!

Mindenek előtt megköszönöm, hogy a tapolczai vincellérskola ügyével foglalkozó soraimnak becses lapja múlt heti számában, helyet adni sziveskedett. Hiszem, hogy a vidék szőlő- és borgazdaságának ügyét szolgáltam úgy a múlt, mint pedig újabb szivességből, az állami borospince ügyében az alábbi, megígért soraimmal.

Az állami borospince eszméjének fölvetésével, több terv merült fel annak idején. Hol és milyen méretű legyen a pince? Szóba került akkor Badacsony, Tapolcza és ha jól emlékszem Lesencetomaj. — Ez utóbbi tervet, talán éppen azért emlékszem rá homályosan, csakhamar elejtették. Fennmaradt tehát a választás Badacsony és Tapolcza között. Mielőtt érveimet egyik, vagy másik mellett kifejténém, előre bocsátom, hogy bármelyik sokkal alkalmasabb lett volna, mint az a hely, a hol az állami borospincét létesítették, a hol az jelenleg van. Badacsonyt elejtették, mert nem volt eladó és megfelelő szőlő, erre a célra átalakítható pincével. Tapolczán, ezen okokon kívül, még a termelők borértékesítési érdeke szólt ellene, az intézők véleménye szerint, annak, hogy az állami borospince itt nyerjen elhelyezést. Tehát, mindkét terv elfogadhatatlan és érthetetlen okokból, csődöt mondott. Nem kívánok jó próféta lenni ez ügyben, de határozottan merem állítani, hogy a legszerencsétlenebb idea volt az, amely az állami borospincét a jelenlegi helyére nemcsak tervezte, hanem, sajnos, föl is építette.

Hosszúra nyulnék érvelésem Badacsony vagy Tapolcza mellett, csak annyit, hogy bármelyik helyen is jobb lett volna, mint az most van Badacsonylábdiban. Badacsony természeti fekvésénél alkalmasabb, és ha ez is számba jöhet ily intézmény elhelyezésénél, akkor ezt sem szabad tekintet nélkül hagyni. Tapolcza a Badacsonyvidéknek minden oldalról könnyen hozzáférhető középpontja. E mellett még a termelő kisebb-nagyobb magánérdekei is támogatják, amelyek szintén tekintetbe veendőek.

Badacsonylábdai vasuton szintén könnyen hozzáférhető, — csupán ez az egy szempont szólhat mellette, míg ellene szól az, hogy tengelyen már kiesik a vidék központi forgalmából, de legjobban az, hogy a pince helyét szerencsétlenül választották meg. Az idén például, tudomásom szerint, a pincében talajvíz emelkedett föl, úgy, hogy csak csatorna ásással lehetett azt kivezetni. A pince telve van óriási összegben bessengett drága hordókkal, amelyek kezdettől fogva üresen állanak, csupán néhány száz hektoliter bor van a pincében elhelyezve. Vajon milyenek lesznek e drága hordók a nedves pincében, milyen lesz itt a bor, ha a pince gyors és kellő kiszáritása, ami bizony nehezen fog menni, nem sikerül. Hogy a pincébe magántermelő nem adott be eddig bort, azt nem irhatjuk teljesen az intézmény terhére, mert hiszen mióta azt létesítették, nem volt vidékünkön oly bő bortermés, hogy a közpincére szükség lett volna, e nélkül is jól értékesítették a gazdák boraikat, — de merem állítani, hogy akármilyen bő termés mellett, a pincéhez közeli vidéki termelő nem adja borát, mert jobb szereti azt saját pincéjében

látni. A távolabb fekvő és különösen kisebb szőlőgazda pedig inkább olcsóbban adja el a pincéjében el nem helyezhető borát, minthogy a vidék központi forgalmából kieső állami borpincébe vigye. Ez az én szerény egyéni nézetem, lehet, hogy tévedek; készségesen meghajlok bármily engem meggyőző más nézet előtt, oly nézet előtt, amely általánosságban is elfogadható érvekkel bizonyítja be azt, hogy eme, bortermelő vidékünkre oly fontos és szükségessé válható intézmény, a jelen elhelyezésében megfelelő. Nem ismerem, s talán velem együtt még sokan vannak, a kik nem tudják, hogy mi az állami borospincének vidékünkön, a tulajdonképeni célja? Ez sok oldalú lehet. Egyet azonban a háborús idők alatt, hivatásának megfelelően, méltóan betölthetett volna. És pedig úgy, hogy a hadsereg részére bort vásárolt, közvetített, beraktározott, avagy kezelt volna, talán akkor nem hangzott volna el a harcoló katonák panasza, hogy sokszor élvezhetlen bort kaptak. Véleményem szerint az állami borospincének ez is egyik hivatása volna.

Okszerű pincegazdaság és borkezelés elsajátítására is szüksége volna különösen kisebb bortermelő gazdáinknak. Talán ez is lehetne egyik célja. Félek azonban, hogy az állami borospince, célja elérésének megkezdése előtt is, a vele született gyengeségben, kimulik. Legjobb megörvendeztetne mégis az, ha elmondott aggodalmait, meggyőző érvekkel, bárki eloszlatná.

Szrkesztő ur szivességét megköszönve, vagyok

Badacsony, 917. VI. 24.

tisztelő hiva
Szőlőbirtokos.

HIREK.

A tapolczai alesperesi kerület esperese, Bognár Károly, korára való tekintettel, felmentését kérte és helyébe a fent nevezett kerület esperesévé és tanfelügyelőjévé **Ley József** prépost-plebánost nevezték ki.

Országos könyörgő-nap július 1-én. Ma július 1-én vasárnapon Magyarország összes templomaiban ájtatosságokat fognak tartani a bekéért és az aratásnak szerencsés befejezéseért. Dr. Csernoch János bibornok-hercegprímás megkereste Magyarország nemkülönbön Horvát- és Szlavonországot összes püspökeit, hogy erre a napra vonatkozóan saját hatáskörükben intézkedjenek.

Községi gyűlés. Tapolcza nagyközség képviselőtestülete június hó 24-én tartott közgyűlésén bejelenti főjegyző, hogy a vadászati szerződést, Deák János balatonedericsi lakóssal az előjáróság megkötötte, bejelenti továbbá, hogy a villanytelep átvételéhez szükséges 400 ezer korona költsön felvétele és a tanítók drágasági pótléka ügyében hozott határozatok megyei jóváhagyást nyertek. Jelenti végül, hogy özv. **Glazer Sándorné** 1000 koronát adományozott a kórház fenntartására; — és hogy a hadifoglyok napi óvadékát az előjáróság 3 koronára emelte. A képviselőtestület a jelentést tudomásul veszi, a villanykölcsönre vonatkozóan elhatározza, hogy a volt Villamos Részvénytársaságnak járó 100 ezer koronát a Tapolczai Villamos Rt. felszámolás alatt álló cégnek dr. Kovács Vilmos és Leszner Sándor kezéhez fizetessék ki, melyből 15 ezer korona a községnek visszajár, mely összeg a Marton Rezső féle 3000 korona és a Glazer Sándor féle 1000 koronás alapítványal együtt „Kórház fenntartására külön alap” címen kezeltetik. Egyben elhatározza, hogy a kórházról a város felett **Vászonyi Izidor** házáig vezető utat, **Glazer Sándor utcá**-nak nevezi el. Bejelenti főjegyző, hogy dr. Kovács Vilmos, mint a községnek, a veszprémi püspökséggel a Mogyorostető tulajdonjoga ügyében folytatott perben jogi képviselője, az előjáróság előtt beszámolt, melynek értelmében neki a bemutatott költségjegyzék szerint a kézhez

vett 3000 koronán felül még 512 K 31 fillér költség jár, amit azonban elenged. Az előjáróság az elszámolás helyességéről meggyőződött, s dr. Kovács Vilmosnak úgy a per vitelért, mint az 512 K 31 fillér elengedéseért köszönetet szavazott. Bejelenti főjegyző, hogy dr. Kovács Vilmos a mult előjárósági gyűlésen ismertette a Löwentritt-féle hagyatéki ügy állását. Az eljárás folyamatban, a hagyatéki tárgyalás 15 nap múlva lesz. Elhatározza a képviselőtestület a plébánia tüzelőfájának fuvarosokkal leendő behordását. A Ganz Rt. kijelentése alapján az üzemviteli bérszerződés 25. §-ának 3-ik bekezdését a következőképen módosítja: „Ha a város a bérletet a 10 év végére, vagy későbbi évekre felmondja, akkor a nagyközség semmiféle veszteséget nekünk megteríteni nem köteles.” Behajthatatlanság címén 360 K 73 f. és törölt adók után 1380 K 96 f. községi pótlék törlesztését határozza. Luka Vilma veszprémi lakosnak Tapolczán egy második gyógyszerár engedélyezése iránti kérelmét elutasítja. A Ganz-féle Villamossági Rt.-nak villanytelepi akkumulátorok olóanyagának leszerelése és más anyaggal leendő pótlása iránti kérelmét nem teljesíti, ellenben az előjáróság felír a hadvezetőséghez, hogy a telepet hagyják meg jelen állapotában. Elhatározza a képviselőtestület, hogy a villanytelepnél levő artézi kútnál a vízfordó lajt megtöltéséhez és ivóvíz nyeréséhez, a villanytelen vezetőségének ajánlatára 695 korona költséggel, egy u. n. hidranst állíttat. Község-bíró és gazda felmentése ügyében dr. Kovács Vilmos ajánlatára elhatározza a képviselőtestület, hogy küldöttséget meneszt főjegyző vezetésével a vármegye főispánjához.

Katonát temettünk. Ifjú katonát temettük, aki még alig élt, máris megtette legszentebb legmagasztosabb kötelességét: meghalt a hazájáért. Soóthy István, alig 19 éves szorgalmas, tehetséges ifju, ki csak két év előtt szerezte meg a keszthelyi főgimnáziumban középiskolai érettségit. Az iskolából egyenesen katonákhoz szolgáltatta a hazafiasság kötelesség, honnan csakhamar a harctérre vitték. Itt is érettnak bizonyult. Katonakodása közben szerzte a betegséget, amelyre itthon keresett gyógyulást, de nem talált. Erősebb volt az mely a fiatalságot is legyőzte. Elköltözött oda, ahová vele sok más ezren oly korán elköltöztek. Álmodj ifju egy szebb magyar hazáról, melynek te is dicső martirja lettél. Zokogó szüleidnek, síró testvéreidnek, bajtársaidnak, akik koporsódat körülvették, fájdalomkra nyujtson enyhet, hogy a jó fiu, testvér, bajtárs megtett legmagasztosabb kötelességedet: meghaltál hazáért.

Népkönyha. A megpróbáltatások szomorú hetei várnak ránk. A nagy szárazságban elhervadt mindet reményünk, hogy lesz mit enni; elegendő a szegényebb embereknek is. A népkönyha tavaszi tervezésekor úgy számították, hogy júliusban lesz már minden, gabona féle, zöldség gyümölcs, főzélék — s nem lesz szükség a társadalom anyagi áldozattal fenntartotta népkönyhára. A számításban csalódtunk, s aggódva nézünk a jövőbe, kérdezve vajjon mit tartogat még számunkra? A népkönyha programjához hiven, a héten még teljesítette gyönyörű miszióját. **Csündes Józsefné és Pollák Adolfné** urasszonyok minden ebédnél ott voltak. Segédkeztek nekik a kiszolgálásban: vasárnap: Gál Miksáné, Braunstein Janka, Bajnóczi Erzsike, Neményi Géznáné; hétfőn: Kardos Mórné, Szigrin Lajosné, Popper Mancika, Heimler Irénke; kedden: Braunstein Mórné, Faragó Aranka, Popper Mancika, Heimler Irénke; szerdán: Katz Vilmosné, Singer Sándorné Heimler Irénke, Barna Mancika; csütörtökön: Rechnitzer Rezsőné, Weisz Jenőné, Bajnóczi Erzi, Bangó Józsefné, Barna Mancika, Heimler Irénke; pénteken: Berger Károlyné, Zyda Mariska, Szűcs Annus, Berger Klári; szombaton: Dr. Ruff Jenőné, Lázár Gergelyné, Szigrin Lajosné, Neményi Margit. — Grünfeld József pedig 20 koronát voit kegyes az emberbaráti célra adományozni.

Szövetkezes elismeri, hogy legszámalmasabb osztály van. Az leti cikkeket nem zésük éppen a nehezebb. Terr másként nem, utján szerzi be végszükségben szellemi töké tárgya. — tehát magán Tapolczán is, Sümeg, tovább kanizsa stb. v beszerzési csoport kedvezményes közszükségleti tüzelőfa, közsz nagy számú társadalmi osz helyzetén tetem az erő. Csak r úgy mint más összetartást ko

Vigyázzunk okozhassanak. ellenség katon adták, hogy m sanak el, mert és ők hazaj akadhat a fog jesíti a paranc

A lisztharm kik retentő ide jelentkező né idegesség érth a negyed ter vitte el. Az gazda, hogy szőlőjét a eszközökben r port nem leh családtag em Ausztriából ol próbálkoznak ményvel. Az szerint a sal keverni, hogy már sikos sz dgr. vettek apró darabok oldottak és ú Az Ampelolo liszthatmat el tartja a peroc Kár, hogy nír állomásunk, értő emberek megvizsgálná mondanák, h hl. vizre. De ban nem ta tudósokból, l teni tudják a vidékre és annyira el a egyes szerel jobban járnal renden próbá tapasztalatuk intézkedéseik hogy melyik

Július 5-é művészestél vigalmi bizot buzgó fárado a Kanizsán r ramját. Ez a felülmul. Has legkiválóbb dicsekvő este Az estély na 5. ére tette s semmi körül a közönség és mutatja lyok elkeltek összege meg megye legta gyűjtések fo javára, s igy estély s a

Szövetkezzenek a tisztviselők. Mindenki elismeri, hogy a mai viszonyok között legszánalmasabb helyzetben a tisztviselői osztály van. Az élelmi és más közszükségleti cikkek nemcsak drágák, hanem beszerzésük éppen a tisztviselők részéről a legnehezebb. Termelő, kereskedő, iparos, ha másként nem, de a tiltott cserekereskedelem útján szerzi be szükségletét. A tisztviselő a végösszeget még ezt sem teheti, mert a szellemi tőke nem lehet cserekereskedés tárgya. — Tisztességesebben uton kell tehát magán segíteni. Szervezkedni kell Tapolczán is, mint azt megtette a szomszéd Sümeg, továbbá Csáktornya, Pápa, Nagykanizsa stb. város tisztviselő kara, ahol beszerzési csoportok alakultak részben állami kedvezményrel, amely uton élelmi más közszükségleti cikket szereznek be, ilyenek tűzelőfa, kőszén stb. stb. Tapolczán elég nagy számú tisztviselő van, ha összefog a társadalmi osztály, akkor a jelen súlyos helyzetén tetemesen könnyíthet. Egyesülésben az erő. Csak meg kell kezdeni és kitartani úgy mint máshol, nálunk is siker fogja az összetartást koronázni.

Vigyázzunk a foglyokra! nehogy tüzet okozhassanak. Ne felejtjük el, hogy az ellenség katonái ők, kiknek azt a parancsot adták, hogy mindent gyűjtsanak föl, pusztítsanak el, mert akkor vége lesz a háborúnak és ők hazajöhetnek. Vigyázzunk, mert akadhat a foglyok között olyan is, aki teljesíti a parancsot, mert hisz benne!

A lisztharmit rémitgeti a szőlőgazdákat, kik retentő idegességgel nézik a mutatványul jelentkező néhány beteg szőlőszemet. Az idegesség érthető, mert bizony a múlt évben a negyed termést az átkozott lisztharmit vitte el. Az idén azután eltökélte sok gazda, hogy minden eszközzel megvédi a szőlőjét a pusztulás ellen. Sajnos az eszközökben nem igen lehet válogatni. Kénpert nem lehet kapni, meg tavaly sokan csalódtak ennek hatásában. Inkább az Ausztriából oly annyira ajánlott Saloidinnal próbálkoznak sokan, meglehetősen jó eredménnyel. Az Ampelologiai intézet utasítása szerint a saloidin oldathoz enyvet is kell keverni, hogy magragadjon a permet a most már sikos szőlőszemen. Általában 10—15 dgr. vettek egy hl. vizre az enyvből, mit apró darabokra törtek, meleg vízben feloldották és úgy öntötték a kész oldathoz. Az Ampelologiai intézet az idén már a lisztharmit elleni védekezésre is alkalmasnak tartja a perocidot és kísérletezésre ajánlja. Kár, hogy nincs itt helyben olyan kísérleti állomásunk, ahol bemutathatnák a hozzáértő emberek e szerrel való bánásmódot és megvizsgálják annak ható anyagát, megmondanák, hány kg-t. kell belőle venni 1 hl. vizre. De hát sajnos a mi szép hazánkban nem tartunk még ott, hogy komoly tudósokból, kik a gyakorlatban is érvényesíteni tudják tudásukat, annyi volna, hogy a vidékre és kerülne. Most még nem terjedt annyira el a lisztharmit, tehát van idő az egyes szerrel való kísérletezésre. Legjobb járnak el azok a gazdák, kik néhány renden próbálják ki az oldatokat és a saját tapasztalatuk után teszik meg majd az intézkedéseiket, illetve határozzák el, hogy melyik oldattal permetezik be a fürtöket.

Julius 5-én lesz 20-as honvédek nagy művészestélye. A 20-as honvéd pótzászlóalj vigalmi bizottsága nagy körültekintéssel és buzgó fáradozással véglegesen megállapította a Kanizsán rendezendő művészestély programját. Ez a program minden várakozást felülmul. Hasonló nagyarányú s az ország legkiválóbb művészeinek díszes társaságával dícsékvő estély a vidéken még nem volt. Az estély napját a vigalmi bizottság **Julius 5-ére** tette s e terminuson már változtatás semmi körülmények közt sem történik. Hogy a közönség részéről mily nagy az érdeklődés mutatja az, hogy már az **összes páholok elkelték** s csak az eddigi felülfizetések **összege meghaladja az 5000 koronát.** A megye legtávolabbi részeiben is s pontján gyűjtések folynak az ezred rokkant-alapja javára, s így nagyon valószínű, hogy az estély s a vele párhuzamos nemes akció

igen tekintélyes összegre emeli fel a 20-asok rokkant-alapját. A jegyek ára: Támlásszék az első 4 sorban 25 kor., a további sorokban 20, 15 és 10 kor., Állóhely 5 kor. A jegyek árusítását a közönség kényelmére s a jótékony célra való tekintettel szíves volt a **Pesti Magyar Kereskedelmi Bank Csengery-utcai fiókja** elvállalni, az érdeklődőknek tehát a jegyek dolgában ezentul nem kell a pótzászlóaljhoz fordulniok, hanem fent nevezett bankhoz közvetlenül forduljanak.

Bucsuzás. Mindazon ismerősöknek és jóakaróimnak, kiktől nem volt alkalmam előszóval elbucszni, ezuton mondom Istenhozzádot.

Köszeghy Antal
káplán.

Lehetne másképp is. A Csobántól a Lesencetomajig elterülő völgyet három folyó csikozza: a Lesence, a Tapolca és az Eger vize. Mind a hármát oly szerencsésen és bőven táplálják a kisebb erek, hogy ezek összekötése igazán kevés munkával megcsinálódhatna volna. Néhány zsilip és egy-két nap multával az egész gyönyörű völgy kiszáradt földjeit megöntözték volna. De csak volna. Mert bizony meg kell vallanunk elmulasztottuk megtenni azokat a munkálatokat, melyeket már a békében is az okosság diktált. Most, mikor az egész határ az elszáradást, a pusztulást mutatja, belátják a mulasztást azok is, kik mindennek a kerékkötői voltak, ami pénzbe került. — Péter-Pál napján községünk hadbavonuló bírója járta be gát partját és intézkedett, hogy a lehetőséghez képest megcsinálják ideiglenesen a gátból kivezető öntöző árkokat. Kár, hogy el kell néki is menni katonának és nem csinálhatja meg az oly fontos öntöző csatornákat.

A tapolcai állomásfőnökség figyelmébe. (Levél a szerkesztőhöz.) „Nem arról panaszkodunk, hogy kevés a vonatunk, vagy hogy nem akkor indul, vagy érkezik, mikor mi szeretnénk. De ha már fölengedik a civilt a vonatra, azért ne bánjanak így vele, mintha direkt — kisdéd játéknak teremtődött volna. Valósággal atyáskodóan tekint ránk a jó kalauz bácsi, mikor csomagokkal megrakodva elvonszoljuk magunkat előtte. Biztató pillantással tekint csomagunkra, mintha mondaná: tessék csak egész nyugodtan bevinni a kocsiba. Azután még meg is mutatja a kocsit: ide szálljon be kérem és felsegíti a kis zsákot, mit kezünkbe lógatunk, megtapogatja és bajusza alatt huncutul mosolyog. Ő tudja miért mosolyog, de mi azt hisszük, hogy barátságból. Utazunk, míg célunkhoz nem érünk ott aztán leszállunk, hisz szerencsésen, minden vasuti baleset nélkül, értünk oda. A kalauz-bácsi jóakarattal kísér egy kicsit bennünket, azután bekialtja a kedves kollégáinak, kik kagylót csinálnak a fülük elé, hogy hát: ez az ur gállicot visz abban a zsákban. És mi csodálkozunk, hogy miért kell ezt tudatni, de a csodálkozásunk még nagyobb lesz, mikor elveszik a kezünkben a zsák gállicot és kihirdetik az ítéletet: 20 kg. gállicot vitt személypodgyásként, tehát megbüntettem 63 koronára és a gállicot ezenel elkobozom. Hát ez csak így megy kedves jó vasutiék? Önök talán azért utaznak a vonaton, hogy nekünk kellemetlenkedjenek? Ha nem szabad gállicot vinni személypodgyásként, hát akkor miért nem tudtjátok azt a közönséggel? Hisz az Uristen is kihirdette a tilparancsolatban, hogy mit nem szabad tennünk, nehogy minduntalan vétkezzünk. Vagy talán azért hallgatják el a tilalmat, hogy büntethessenek, mert talán ebből percentet kapnak és ezzel akarják pótolni az állam szükmarkságát? Na meg hát a fene nagy előzékenység helyett már itt, a felszálló állomáson megmondhatnák: utas, ezt csomagot nem szabad bevinni a kupéba, ahelyett, hogy biztatnák, csak vigye be bátran!”

Helyet adunk a panaszos levélnek, egyrészt, hogy ezzel is figyelmeztessük szőlőgazda közönséget, ki a vasuton magával szokta vinni a megélhetését biztosító dolgokat, másrészt, hogy a tapolczai állomás előzékeny főnökének tudomására hozzuk az utazó közönséget oly kellemetlenül érintő paragrafuson lovagló szekaturát.

Bosnyák Géza — Zalavármegye főispánja. A zalamegyei főispánság közüli találgatásoknak hirtelen véget vetett az illetékes helyről jött közlés, hogy Ófalsége, Zalavármegye főispánjává **Bosnyák Gézát**, a nagykanizsai kerület országgyűlési képviselőjét nevezte ki. Az új főispán nemcsak választókerületében bir általános népszerűséggel, hanem az egész vármegyét felölelő ismerettségével és népszerűségével minden párt szemponton felül, az egész vármegye osztatlan bizalmának letéteményese.

Zongorahangoló jön le Budapestről, aki igénybe akarja venni, jelentse be Löwy B. könyvkereskedésében.

Elismerés a honvédek isonzói hadosztályának. Emlékeztet az a dicső fegyvertény, amit a 20-as honvédek a legutóbbi olasz offenziva során az egész monarchia csodálatától kísérvé véghezvittek, s aminek a vezérkar pünkösdi hivatalos jelentése állított ércnél maradandóbb emléket. A 41-ik honvéd gyalog hadosztályhoz, amelybe az isonzói 20-as honvédhősök is tartoznak, a honvédelmi miniszter legutóbb az alábbi szövegű táviratot intézte: „Boroovic és Vurm tábornagy Ő nagyméltóságai hozzám intézett üdvözlő távirataiból örömmel és büszkeséggel értesültem, hogy a 41. honvéd gyaloghadosztály a 10 isonzói csata diadalmas harcaiban vitézségével és kitartásával újból hervadatlan érdemeket szerzett. Midőn ezért a hadosztály minden egyes tagjának a haza nevében halás köszönetemet nyilvánítom, mélységes megilletődéssel és részvétellel adozom azon hősök örökké élő emlékezetének, kik a hősi küzdelemben életüket áldozták fel. A hadosztály dicsőséges világtörténelmi szereplése újabb ragyogó fényt árasztott a „Honvéd“ névre, melyet ellenségünk örök időken át felő tisztelettel, barátaink nyugodt bizalommal és a haza soha el nem muló hálával és szeretettel fognak övezni. Istenbe vetett hittel és a Királyért és Hazáért érzett lángoló szeretettel párosult kitartás és további küzdelmekben is dicsőséggel fog mindnyájunkat átsegíteni. Honvédelmi miniszter.

Nem lesz több citrom. A Haditermény r. t. közölte a vidéki hatóságokkal, hogy úgy magánosoktól, mint hatóságoktól tömegesen érkeznek hozzá rendelések citrom kiutalása iránt. Citromért ne forduljon senkise a hatóságokhoz, de a Haditermény r. t. hoz se, mert köztudomásu, hogy a citromra kormányrendelet behozatali tilalmat léptetett életbe és így azt a nagyon kis mennyiséget, amely az Országos Közlelmészeti Hivatal rendelkezése alatt van, csakis közegészségügyi kórházi, betegápolási célokra utalhatják ki.

Nincs piac. A nagy munkaidő, minden munkás kéz szorgos elfoglaltsága, — másrészt a hosszan tartó szárazságból eredő zöldségműhiánya miatt piacunkra alig kerül valami, még a baromfi piac mutat némi élénkséget, itt meg kevés a vásárló közönség, mert a piacra hozott baromfit még jól tartani, hizlalni kellene hogy asztalképes legyen, — erre pedig nincs tengeri vagy más szemes takarmány, — így megtörténik, hogy a maximális áron alul is eladnak a sovány baromfit, de kinek kell, ha nem tudja kevés jótartással élvezhetővé tenni.

Felmentések revíziója. A mult héten megkezdődött a felmentések revíziójával kapcsolatban a felmentettek egy részének behívása. Tapolczáról is több felmentettet hívtak be. Így a többek között Győri János községbirót és Komjáthi Lajos községgazdát. Az előjáróság a lehetőséghez képest eljárt, hogy nevezett előjárók további fölmentést nyerjenek, azonban ahhoz nem so' remény lehet. Jólehet a helyettesítés a nagy munkaidőben kissé nehézkes lesz, de úgy halljuk, hogy járásunk főszolgabírája ezen is segít, amennyiben az előjáróság megbízatásának határideje a háboru alatt ugyis lejárt, csupán a háborus körülmények miatt halasztott el a községi tisztújítás, most tehát a községbiró és gazda bevonulásával időszerű lesz a rendes tisztújítás megejtése, amit, mint értesülünk, rövid idő alatt ki is tűz járásunk

főszolgabírája. A behívott fölmentettek között vannak hivatalnokok, magánhivatalnokok, földmivesek, kik a mai komoly idők szavát teljesen megértve, hagyják itt békés polgári foglalkozásukat. Az itthonmaradottakra is súlyos feladat vár: behívott társaik munkáját is kel végezniök, ami azt jelenti, hogy reggeltől estig dolgozniök kell. Teljesítse kötelességét mindenki, most csak így remélhetjük, hogy az epedve várt béke hajnala végre felvirrad.

Cipőutalványok lesznek. A cipőközpont előterjesztést tett a kormánynak cipőutalványok kiadásáról azzal az indokolással, hogy a bőrkészletek csekély volta miatt lehetetlen másképp az arányos bőrelosztás. A javaslat szerint minden városban fogyasztókból, bőrkereskedőkből és cipőkereskedőkből bizottságok lesznek, amelyek az elosztást végzik, akként, hogy egy évre mindenki legfeljebb két pár cipőt kaphat. Cipőt javíttatni és talpaltatni szintén csak a bizottság engedélyével lehet. Mindenekelőtt pedig összeírják a magánosok cipőkészleteit s akinek elég cipője van, az nem kap újabb cipővásárlási utalványt.

A megélhetésnek újabb gondját érezzük most mi tapolcaiak, mikor a fölmentések revíziója kapcsán a közszükségletet ellátó mézárószűkítő és hentesünket, Hirsch Józsefet is behívták. Jóformán az egész vidék és a város élelmezéséről gondoskodott, tehát mindönk érdeke, hogy — ha lehetséges — üzletei továbbra is nyitva legyenek. — Azt még sem kívánhatják tőlünk, hogy mikor kevés a liszt, krumpli nincs, hust se együnk.

Kapocs, Zalapetend és Pula községekben ismét megnyíltak a tulipános ládák és a lakosság szépen jegyzett a VI. hadikölcsönre, a kapolcsi kir. postahivatalnál 93600 koronát. A lakosság és a vezetők hazafiasságát dicséri a szép eredmény.

Tapolca—szigligeti uton elveszett egy fekete kötött selyemkabát. A megtalálójára hozza lapunk kiadóhivatalába és 50 korona jutalmat kap.

KÖZSÉGHAZABÓL.

Hirdetmények.

A hadifogoly munkaadók a már megtörtént kiértesítés után is felhívhatnak, hogy a hozzájuk kiutalt hadifoglyokat, felelősségre vonásuk terhe mellett, a legszigorúbban felügyeljék, különösen a tekintetben, hogy azok a kiszámíthatatlan gazdasági károsodásainkat, tűzvész okozásával, a küszöbön lévő aratás, betakarítás és cséplés idejében elő ne idézzék. Alapos gyanu merült fel, hogy ezek a megszökött hadifoglyok stb. által ily súlyos károsításainkra bujtogattatnak fel. Mindezekért és a tömeges szökéseik megakadályozása céljából elrendeltetett, hogy a munkaadók hadifoglyainknak mindenféle levelezéseit ellenőrizték, hogy megkérdőjeletésükkor meg tudják nevezni, hogy kivel, mily mérvben szokott a hadifogoly levelezni. A munkaadónak nem szabad türnie sem megengednie, hogy hadifoglya megbízható magyarhonos felügyelete nélkül szabadon járhasson-kelhesen bárhova is, különösen a község területén kívül. Országos vásárra a hadifoglyot bocsátani nem szabad, mert ezek azok a legkedvezőbb alkalmak, a mikor és a hol azok más hadifoglyokkal gyujtogatásra, egyéb bűncselekmények elkövetésére, szökésre és a munkaadó elleni elégedetlenségre összebeszélve szövetkezzenek. Végül a munkaadók már fel lettek arra hiva, hogy hadifoglyaik a táborszámot sapkájukon és a zuabony jobb mellrészén, akár fehér ruhadarabra írva, felerősítve (varrva) hordják minden alkalommal. E téren is mulasztás terhel több munkaadót. Felelősségre vonásukat maguknak tulajdonítsák.

A tűzveszély megakadályozása céljából felhívatik a lakosság a tűzrendészeti szabályrendeletben előírt óvórendszabályok betartására, különösen arra, hogy a szülők

és általában a felügyeletre kötelezettek a gyujtót a gyermekek elől gondosan elzárják, azok által hozzáférhető helyen ne tartsák. A tűzoltó eszközök és szerek u. m. tűzhorg, szikracsapó, létra, vödör és vízkészlet könnyen hozzáférhető helyen tartassék. Betakarításnál a kazalok megfelelő távolba rakassanak épületek és egyéb gyuló anyagoktól. A dohányzás a gyuló anyagok közelében tilva van. Gyufa csak zárható tartóban hordható. Hadifoglyok gyujtogatásaitól is tartani kell, ezért mindenki a legnagyobb figyelemmel legyen azokra is.

Horváth Jenő
főjegyző.

A Kossuth Lajos utcában eladó egy
ház telekkel együtt

és felső gátvereti dűlőben

3 hold szántóföld.

Bővebbet Pressing Józsefné. 8—1

3 szoba és konyhából álló Zrinyi-utcai
6. számú

ház,

a Gáber-ház mellett, szabadkézből eladó. Kedvező fizetési feltételek. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Tapolczán, a Liget-utcában levő

házamat,

melyben 4 lakás van, mindegyikhez faház és mindenféle mellékhelyiség, eladni óhajtom
Licsár Károly.

Szabadkézből eladom Szt. György u. 12. sz.

házamat az üzlettel.

özv. LÖWINGER DAVIDNÉ 7—7

A Petőfi-utcában lévő, két utcára néző

sarokházamat,

mely üzletnek is alkalmas, szabadkézből eladom.

Tóth József, Nagyköz utca 11.

Női bluzok

szép, izléses, eredeti bécsi modell, himzett vagy valódi filet munkával, dús választékban kapható

Kálmánné

női kalapüzletében, Fő utca 3. sz.

Szőlőgazdák figyelmébe!

Védekezés

a lisztharmat ellen!

A krajnai szőlőszeti főfelügyelő által hosszabb idő óta kipróbált és legjobban ajánlott

„SALOIDIN“

nemcsak pótolja a kénport. (Lásd a Borászati Lapok március 25. számát.)

Használati utasítás ingyen!

Megrendelések a készlet arányában elfogad

Kaszás Soma

fűszerkereskedő, Tapolca.

**A cs. és kir. hadügyminiszterium
vágómarha bevásárlási központja
tapolczai gyujtőtelepe**

vesz:

könnyű husos marhákat
(a hadrakelt sereg részére)

nehezebb marhákat

(a cs. és kir. konzervgyárak részére)

Megkeresésre kiutazom.

Hirsch Dávid, Tapolca.

Veszek szarvasmarhának való mindenféle
takarmányt legjobb áron

Vagyonunkat egy percig se

hagyjuk biztosítás nélkül.

Ha pedig a biztosítási összeg kisebb, mint amennyit vagyonunk ma megér, akkor a **biztosítási összeget fel kell azonnal emeltetni. Csak teljes értékű biztosításért kaphatunk teljes kártérítést.**

Biztosításokat elfogad:

a **BALATONMELLÉKI TAKARÉKPENZTÁR**
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG, mint a
TRIESTI ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ
TÁRSULAT helyi főügynöke.

Révfülöpön eladó

a vasuti állomás közelében, jó karban lévő
cca 7000 □-ól

ojtvány szőlő

az ideai termékkel együtt. A szőlőben van 4 szobás berendezett villa, külön épület a vincellérnek, teljesen felszerelt présház és nagy pince 100 hl hordóval.

Bővebbet **Kerkápoly István**, Tapolca.

Olcsóbb

az előfizetés

az ujságokra

ha

**Löwy B. könyvkereskedésében
adja föl.**

Használt és új

zongorák

eladók Gerl Jánosnál. Harangzó-ház.

Butorozott szoba

azonnal kiadó Tóth Pál pékmesternél. Kisfaludy Sándor-utca 5.

.. Nyomatott ..
LÖWY B. könyvnyomdájában ..
.. Tapolca. ..

T
Előfizetési ár
negy

A tapolczai

A tisztvis
közigazgatás
mögöttes or
minden tere
munkaikkér
kirtással
ország érde
közismert t
anyagi hely

Ezt a leg
elismerték,
mellett, —
nagyon cse
tak — r
igyeksenek

A mult
tisztviselői
ellátási cse
Az összeh
helybeli p
értekezlet
csoport me
tokra egy
küldtek ki,
pedig intéz
tették, hog
készséggel
Időközbe

A
Laci öcs

Közeledik
szombaton
Megdobban
fiatalságána
öcsenk is
marad el, m
önmagának
füredi Anna

Három n
megkezdeti,
készülődést
a közeli p
lábfürdőre,
füredi utra
pel takarój
kocsit; tük
válközsná
alaposan m
megszáritjá
monogram
szám. A su
selyemből
derből go
négyes ost
sodródjon
kenik; a r
és inasruha
takarításba
mindent
tisztaság e

Megvirra
nyes —
volt egy
korábbi ló
kocsival a